

Motion till riksdagen 2016/17:1335

av **Niclas Malmberg (MP)**

FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i svensk lag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att inarbeta Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (SÖ 2008:26) i svensk lag och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige ratificerade FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (SÖ 2008:26) år 2008. Konventionen säger bland annat:

Konventionsstaterna erkänner lika rätt för alla personer med funktionsnedsättning att leva i samhället med lika valmöjligheter som andra personer och ska vidta effektiva och ändamålsenliga åtgärder för att underlätta för att personer med funktionsnedsättning fullt åtnjuter denna rätt och deras fulla inkludering och deltagande i samhället.

Konventionen säger vidare att personer med funktionsnedsättning ska ha tillgång till olika former av samhällsservice som ger ett nödvändigt stöd för att förhindra utanförskap och avskildhet från samhället. Trots det nekas ofta personer med funktionsnedsättning stöd trots att det finns behov, vilket medför att inte alla människor har samma rätt och tillgång till samhället på lika villkor. För att kunna garantera varje medborgare sina rättigheter är det angeläget att Sverige tar ställning till att inarbeta SÖ 2008:26 i svensk lag, så att konventionen kan åberopas av olika myndigheter och av domstol.

Efter att statsminister Stefan Löfven i sin regeringsförklaring för år 2014 talade om att göra FN:s barnkonvention till svensk lag, har ett arbete inletts. Det är rimligt att Sverige går vidare med att även göra övriga konventioner till svensk lag. Det är givetvis ett stort och tidskrävande arbete, varför det är viktigt att börja med de konventioner vars områden är de mest akuta.

Tyvärr har debatten inom funktionshinderpolitiken på senare tid ändrat fokus från att handla om de livsnödvändiga stödinsatser som garanterar mänskliga rättigheter, till att

handla om stödets kostnad och kostnadsstatistik. Det har tillkommit hårdare riktlinjer som gjort det svårare för till exempel brukaren av insatsen personlig assistans inom lagen om stöd och service till vissa funktionsnedsatta, LSS (1993:387), att få bestämma när, var och hur assistansen ska utföras. Men det har också kommit hårdare riktlinjer om kriterier, som personen som ansöker måste uppnå för att få rätt till de olika insatserna inom LSS. I ett Sverige där FN:s konvention för personer med funktionsnedsättning är lag skulle även de personer som är över 65 år ha samma tillgång till personlig assistans som de som är yngre, eftersom mänskliga rättigheter inte har någon åldersgräns. I ett Sverige där konventionen är lag skulle det inte vara legitimt med de integritetskränkande ansökningsprocesser som man kan tvingas genomgå när man ansöker om LSS idag.

Utifrån det bör regeringen se över möjligheten att inarbeta FN:s konvention för personer med funktionsnedsättning i svensk lag, vilket riksdagen bör ge regeringen till känna.

Niclas Malmberg (MP)